

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Égész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolvasó szerkesztő:
OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.
Szerkesztés és kiadói felelősség: B a l k á n y i
Ernő. Könyvkereskedésben Alsórendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sorá egy korona.

Alsórendva — fürdőváros.

Alsórendva, június hó 22.

Ha az átutazó idegen, aki csak néhány napot, esetleg hetet tölt a körünkben, távozik tőlünk, három tapasztalattal leszen gazdagabb. Az első az, hogy nagyon poros, nagyon piszkos város vagyunk, különösen nyáron; a második az, hogy nagyon sáros, nagyon licsposcsak az utcáink, különösen tavasszal; ellenben a klímánk, a fekvésünk, a fürdők: az kitűnő.

Amennyiben e három igazmondás közül a legutolsó, vagyis a harmadik az, a mivel eldicsekedhetünk és ami miatt pulykaméreg foghatja el a fürdőnélküli szomszédainkat: az most az egyszer nem bolygatjuk sem a tavaszunkint elnyeléssel fenyegető általános pocsolást, sem az utcák piszkát, porát, — hanem a jól megérdemelt helyen, itt mindjárt a vezetőcikkekben a város egészséges fekvéséről és ugyancsak egészséges fürdőjéről mondunk el egyet-mást.

Talán az a csendesen folydogáló „Fekete-ér” maga sem tudja, — amint hogy mi sem igen akarjuk tudni, — milyen nagy kincsét hord magában a lendvaiak számára. Orvosi vélemények hozzájárulásával állítottuk össze ama meggyőzőződséinket, hogy nagymennyiségben vastartalmu fürdővizet győgyerőben bátran versenyei kelhet a külföld bármelyik — fizetett reklám által — nagyhírre vergődött kisebb fürdőjével. Erős a hitünk, hogy ha ez a gyógypaták (mert

nyugodt lelkiismerettel nevezhetjük ennek) valahol az Angolhonban volna, leleményes angol üzletemberek kezében, akik kitűnően értenek ahhoz, hogy még a vízből is pénz csináljanak, — nevezetes fürdőve nőné ki magát.

Nem tuzolunk, és ha mégis kételkednék valaki a szavainkban, kérdezzen meg egy hozzáértő orvost: vajjon ajánlhat-e a páciensének a mi vastartalmu fürdővizenkéül jobbát, gyógyhatásban erősebbet, ugy hamarosan.

Ezzel még nem mondtuk azt, hogy nincs a mi fekete-érünkhöz hasonló jó fürdőviz. Dehogy nincs! Van sokkálta jobb is, de azok között, amiket a hangos dobveréssel, fizetett újságikkal világhírűnek, non plus ultrának kiált ki a tulajdonos, azok között nagyon kevés. Bűnt követ el az orvos, aki a mi vízünk megkerülését idegen fürdőt ajánl, amikor itthon esetleg ingyen juthatunk ahhoz, amit az idegen fürdőhelyen talán drága pénzért se találunk meg.

Hanem úgy áll a dolog, hogy mi mindentől húzódunk, mindenhez bizalmatlanok vagyunk, ami a magunké. Véréinkben van az a nagyzási hőbort, hogy ami a miénk, az nem lehet jó s inkább a magunk gyarapodása helyett az idegenek zsebeit tömjük.

Ha az a feketeér nem nálunk, hanem Stryában vagy a Tirolban folya, úgy szával, ezrelvél vándorolnánk gyógy-irt kekössz testünkkel oda, de mivel hogy c s ak

a miénk: sokan az iskolai leckeorákon szerzenek csak tudomást pataknak gyógyhatásáról.

Innen ered aztán, hogy nem is próbálkoztunk meg még azzal, hogy idegenforgalmat, reklámot csináljunk vizünk által magunknak. Míg a külföld kiaknázza a leg-híványabb pocsolóházhoz is az alkalmat, addig mi elrejtve titokban tartjuk kincsetünk.

Igaz, hogy nagy fát moztogtunk meg akkor, mikor a feketeér idegenforgalmáról ábrándozunk, de ha van egy keveske is a kalmár-szellemből bennünk, nem engedjük, hogy amíg az osztrak-sógor pocsolóáira a magyar-pérez garmadával hull, addig a mi tulajdonunk — aminek idáig igaz, nem is volt őszinte szószólója — elveszzen, megfenekeljen a névtelenség és ismeretlenség homályában.

Csak energia kellene hozzá, hogy Alsórendva fürdővárossá legyen, amely körülmény nemcsak hogy ithontartaná az idegen fürdőknék szánt vagyonok egyrészt, hanem a külföldről is tekintélyes összeg visszazármazna hozzánk abból, ami mi magyarak — elég bálgaul — az osztrákok, meg más nemzetiségűek sokszor teljesen értéketlen fürdőire költöztünk.

Valami vállalkozó szellemű emberre lenne szükség, aki bérbé venné a vizet, annak medrét kitzitogattatná, kiástatná, szabályoztatná mindenitűt s egyes jobb helyeken betoniztatná. Ez a vállalkozó szellemű ember mármost bizonyára egy fürdő-

Amikor az apám azt akarta, hogy nősiújek.

Irtá: **Diskai Sándor** (Nagykanizsa.)

Tudják, hogy én nem szeretem a sok szószaporitást, hát csak röviden mondom el: hogyan jártam.

Látják kérem, hogy milyen magasan vannak a füleim? Nohát én egészen fulig szerelmes voltam egy leányba. Anélkül azonban, hogy eszményképemet csak egyszer is láthattam volna. Azt se tudtam: szöke-e vagy barna, vörös-e vagy fekete, szép-e vagy csúnya, egyenes-e vagy görbe, de annyit jól meséltek róla, hogy muszájt szerelmesnek lennem.

Hogy miért muszájt? Mert a papám akarta. Ismerik kérem a papámot? Oh, az én papám egy nagyon pedáns ember, az mindenfélre házikellére nagy gondot fordít. (Ígyen házikellének tartja az asszonyt is.) Ha a mamám véletlenül megbetegszik, a papa mindig azzal fejeződik, hogy megházasodik még egyszer, mert egy asszony neki kevés.

Történt egyszer, hogy a mamámnak nagyon megfájdult a zszeme. Elmentünk a doktorért, aki elrendelte, hogy a mamám sem varmi, sem főzni nem szabad. Lett erre nagy ijedelem! Én sirtam, hogy éhen vesznék, mert nem leszi aki főz; a papám meg kiabált, hogy ő azt nem téri, hogy a lába-ujjai kikandikáljanak a harisnyából, a kabátgombjait meg nincs, aki felvarrja.

— Itt az ideje, gyerek, hogy asszony után

nézzél, aki megstoppolja a harisnyáimat! — mondta s rögtön kezdett velem komolyan beszélni.

Ismerik kérem a „Rádium” fogpiszkáló-gyárat? Az nekem sógorom. Apám irt is neki, azt meg egy távolri kóron-leányát ajánlotta fel. Hogy vegyem feleségül!

Éppen akkor kevés dolog volt a gazdaságánál, gondoltam, hogy most riárek megönsülni. Kikélfétem az árujei ruhámat, kikötöttem a bajuszomat és elmentem az állomásra. Apám is velem jött és egész uton azt magyarázta:

— Fiam, csak vigyázz magadra, nehogy bajod essék. És ami a fő, ügyelj, hogy nagy nyelve ne legyen a menyasszonyodnak. Hisz láthatod, hogy anyádéval sem lehet beszélni, mert ha én csak egy szót is szólok hozzá, ő már egy egész körmondatot kiált felém.

Azután így folytatta:

— Tudod fiam, én, mint az apád, csak a javadat akarom mindiben. Tehát el ne felejtés ezeket az igazmondásokat, amire most tanítalak: 1. Nézzed meg a hozományát, úgy vedd el a lányt; 2. Orizkedjél az asszony-néptől, mert az asszony olyan, mint a krumpli: egyszer főlelek, másszor trészta, néha sütemény is, de mindig csak krumpi. Az asszony is egyszer anygal, másszor ördög, de mindig csak asszony.

Erre a bölcs kijelentésre apám önelgültten, gyors egymásutánban három csókot cuppantott a homlokomra, réám adta áldását és az utamra eresztett.

Én pedig felültem a vonatra és utaztam az én ismeretlenül is szeretett ideálomhoz.

A vonat gyorsan rohogott velem, az idő már éjfélel járt és én már kezdtem nagyon unni magamat. A kupéban rajtam kívül nem volt egy lélek sem, elhatároztam tehát, hogy aludni fogok. Megkértem a kaulaut, hogy amennyiben Keszthely felé át kell szállanom. Balatonszentgyörgyön keltén fel, amit ő két szava ellenében meg is ígért.

Rövid idő múlva elnyomott az álom. Mélyen aludtam, mert még arra sem ébredék fel, hogy ugyanazon felükbe egy feltűnő szépségű urhölgy szállt be s odabül az átlételes pamplaga.

Egyszerre csak egy nagyot zökkent a vonat, én elvesztettem az egyensúlyt s odabuktam szomszédóm vállára. Felnyitottam a szememet, őt egyszerűben felsikoltott és épen szabaddulni akart tőlem, mikor — nem tudva ellenlátni a gyönyöröknek — csókot nyomtam a bal-arcára.

Kittört erre a veszedelem.

— Szemtelen, gyalázatos merénylő! Tudja ki vagyok én? Ugy-e nem? És mégis megcsókolt. Ez aljasság! Hívom a kaulaut, megállítom a vonatot, jelentem teszek a rendőrségnek. Nem hagyom megtorlatlanul!

Behúzódtam a pamlag egyik legmélyebb sarkába és szövegbe rebegttem:

— Bo...böcsánat! Nem akartam...

— Még hogy nem akarta akart? Talán én akartam? Még hazudik is! Nem szégyenli magát egy gyenge nő védtelenségével visszaélni!

— De!

Utáirgasm egy percre elhallgattott, ezt az alkalmat felhasználva, bizalmasan kérdém:

— Mondja csak, bájos anygal, tud ön harisnyát stoppolni, meg kabátgombot felvarrni?

kozott, hogy majd szerez férjét. Mután azonban a Krisztus koporsóját nem őrzi ingyen, közvetési díjat kért. Sterner Mária adott jócskán előleget, a házasságközvetítő zsebre is tette a díjat, de nem tett lépéseket megfelelő tér szerzése iránt. A megcsalt asszony fejlettséget tal a közvetítő ellen.

Az aratószereződések. A tavasszal riasztó hír kelt számára arról, hogy a munkások által vonakodnak aratószereződéseket keltetni. Bizony mindenki meggyugtatólára szolgál az a hír, hogy immár alig van gazda, aki az arató és részben cseplő munkára ne szerződött volna. A földművelésügyi kormány, mint értesülünk, az aratók akadálytalan menetére munkástartáskról is gondoskodik. — Talán megint a cefpos kulik kísértenek!?

A gyanú. Gyurmann Bálint főtalusi lakos feleségét följelentették, hogy már másodikban magzatelhajlást követett el s legutóbb is ez év máj. elején. Ez ügyben megjelenték a hivatalos vizsgálatot, Gyurmannét ártatlanokk találák, amennyiben május elején nem erőszakos magzatelhajlást, hanem egyszerű korai szülés történt.

A Szűk-utcában — közrendésztől szempontokból tekintve gyönyörűsége állapotok uralkodnak jelenleg. A kocsiszám odahordott téglá és falomelékkel el van zárva a egyalagút, ugy hogy különösen az ipartestület előtt, éjszakának idején elvezetvesélyes a járás. Mivel érdemelték ki a Szűk-utca lakói, hogy ideolított beakarják őket temetni!?

M. Á. V. és a horvát nyelv. Az új vasúti szolgálati rendtartás megkívánja az államasutas horvát vonalain alkalmazott tisztviselőktől a horvát nyelv tudását. — Egy könnyű mód-szerű, igen csezszerű „Horvát nyelvtan”, továbbá „Horvát-magyar és magyar-horvát zsebszótár” (segédkönyv a horvát nyelv megtanulásához) van a könyvtárcban, mindenkéftől Margitay József eskörtornya tanítképeztől igazgató, ismert nyelvtanár írta. E könyvek már több kiadást értek el s áráruk egyenkint 3–3 korona. — Megszerezhető bármely könyvkereskedésben vagy Fischel Filop Fia könyvtárcocégnél NAGKANISZAN.

Brutális kanász. Hajgató Ferenc redicsi kanász az Ag-féle vendéglőben mulatott egyik nap. Mikor már jól telónótt a garatra, elbucsu-zott a kapufelétről és hazafelé indult. Utközben sértegette, bántalmazta a békés járó-keelőket, mig-nem elért a szabályosi pusztaúra. Itt megpillan-totta Sós János 68 éves aggastyánt és szidal-mazni kezdte. Az öreg ki akart térni a részeg kanász elől, ami még jobban dühözte haza. Hajgatót; letépette a földre az öreget és megrug-dalta. Sós a zudóságok miatt súlyos beteg lett, a brutális kanász pedig a csendőrség kérdése vorjja tetéért.

Ne bántsd a másét! Novák Antal redicsi lakosolt Borsos István és Lukács János ottani lakosok nagyempenységű bört ellopják. A vizsgálat során kiderült, hogy Lukács Jánosnak még más bűn is terheli a lelkét. Rábizonult ugyanis, hogy egyik éjjel felnyitotta Flesch Manó redicsi kereskedő kirakatát s onnan 2 üveg ru-mot és 2 üveg törkölypálinkát eltemelt. — Ellenik az eljárás folyik.

Szerkesztői üzenetek.

Szenes Pál, Budapest. A „gondolatok”-ból kivá-galotom az értékes és azt apránként leköltöm. Nehányat a mai számban már nem is találhat. Level legelőzelebb meg-írt. R. Sándor, Maraszerdahely. Tudósiástíást minél gyakrabban kérem. Ugy látom, terem ott szerencze, sok is. Udv.

Tisztán kezelt tej,
mely állandó vevőknek ház-
hoz szállítatik, kapható:
IVÁNICS JÓZSEFNÉL.

Pallas Lexikon
eladó.

Ajánlható czégek
Alsólendván.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

BLAU SÁNDOR vasúti vendéglőjének kethelyisé-gében minden vasár- és ünneppnap délutánján első-
rendű cigányzene.

WORTMAN BENŐ rófos és divatterkeskedő.

FARAGO ISTVAN fodrasz.

HORVATH LAJOS fodrasz. Illatszerek raktára.

BADER HERMAN cipész.

SCHWARICZ KAROLY bőrkereskedő.

TÖRÖK SÁNDOR cipész és bőrkereskedő.

ÁG ISTVAN vendéglős. Hosszafalu.

MAYER ÖDÖN óras és eszterész. Nagy raktár
china-ezist árukbán.

WALTERSDORFER HENRIK mészáros és
berkoesi-tulajdonos.

BECK MIKSA sütődeje.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő.

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

REVENZ SAMU központi kávé.

Özv. TUSKE FERENCZNE vendéglős.

MANDELAUM MÖR rófos és divatrukereskedő.

ARNSTEIN BENŐ fűszer, festék- esmege-, liszt-,
vetemény-magvak, újszintén norinbergi, ávög- és
porcellán-kereskedése. — Deszka-, építelfa-
és szénraktár.

REICHENFELD SÁNDOR berkoesi-tulajdonos.

Ideí Mautner-féle magvak FREYER LIPOT keres-
kedésében kaphatók.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-szabó.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és
cement-raktára és cementáru készítése.

BRÜNER SAMU vegyeskereskedő.

GAZDÁG FERENCZ vendéglős a „Csipkéshez”
Hosszafaluban.

NEUBAUER ANDRÁS Korona vendéglős.

Az alsólendvai főutcán levő, volt

magtáros-lak

melléképületeivel és kerttel együtt

ez év szeptember hó elejétől

berbeadó.

Bérelni szándékozók részletes felvilágosítást
nyerhetnek a főbérnökség központi irodá-
jában a délelőtti hivatalos órák alatt.

Egy két szobás

lakás

a hozzátartozó mellék-helyiségekkel
július hó elejére bérbe kerestetik.
Bővebbet e lap szerkesztőségében.

323. 1907. szám.

Arverési hirdetmény.

Skribanek Bélané végrehajtható javára Sksi-banek Imre végrehajtható végrehajtható az alsó-
lendvai kir. járásbírószág 1907. Sp. II. 9/3. számú
végrehajtható és az alsólendvai kir. járásbírószág
1907. V. 294/2. számú kiküldetést rendelő végzése
alapján 437 kor. 65 fillényi követelés s járuléka
kielégítésére Jákomp-pusztán

1907. évi június 20. napján d. e. 11 órakor

lovak, szarvasmarhák, gazdasági eszközök, buto-
rok és egyéb ingóságok 2962 kor. becserítékben
bírói árverés útján fognak eladati következő által-
ános árverési feltételek mellett: Ha a tárgy bec-
serítke meg nem ígertéknek, az a kiküldési aran alól
is a leg-többet ígéro által megvettnek jelentetik ki,
még akkor is, ha más árverelő által ígert nem tété-
tet Mindten tárgy végzetésé azonnal készpénzben fi-
zetendő, melynek felitézése után az elárverezett
tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet
ígéro a vételért azonnal le nem fizette, a tárgy
azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fi-
zest nem teljesítő árverelőnek a netaláni többlet-
lést igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb
összeget pótolni köteles és az árverés további
folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1907. jun. hó 4.

Reményfy Jenő
bir. végrehajtó.

Fr. Kaiser-féle

**Bregenz vorarlbergi köhögés
elleni cukorkák.**

kaphatók aulirott gyógyszerárban.
Ki ezen köhögés elleni cukorkákat
figyelembe nem veszi, vétkezik saját
egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella” cukorkák

fenyvelő, orvosiilag kipróbált és aján-
lott szer a köhögés, hurut és gége-
kedtség ellen. 4512 drb kösönörizo-
nyítványokkal igazolja ezen szer hatá-
loságát ezen kitűnő gyógyhatású
cukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kapható: Füss F. Nándor gyógyszer-
tarabán Alsólendván.

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenős kemény padló számára.
KEIL-féle fehér „G l a s u r”-fénymáz 90 fillér.
KEIL-féle arany-fénymáz képkerteknek 40 fill.
KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván.**

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Égész évre . . . . . 8 K Fél évre . . . . . 4 „ Negyed évre . . . . . 2 „ Egyes szám ára 30 fillér.	Felolvasó szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI IERNŐ.	Kéziratokat nem adunk vissza! Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. I. k. n. y. Erőti könyvkereskedésben: Alsólendva.
---	---	---	---

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyitlér sora egy korona.

Alsólendva — fürdőváros.

Alsólendva, június hó 22.

Ha az átutazó idegen, aki csak néhány napot, esetleg hetet tölt a környékben, távozik tőlünk, három tapasztalattal leszen gazdagabb. Az első az, hogy nagyon poros, nagyon piszkos város vagyunk, különösen nyáron; a második az, hogy nagyon sáros, nagyon licposcsosak az utcáink, különösen tavasszal; ellenben a klímánk, a fekvésünk, a fürdők: az kitűnő.

Amennyiben e három igazmondás közül a legutolsó, vagyis a harmadik az, a mivel eldicsekedhetünk és ami miatt pulykaméreg foghatja el a fürdőnélküli szomszédainkat: most az egyszer nem bolygatjuk sem a tavaszokint elnyeléssel fenyegető általános pocsolást, sem az utcák piszkát, porát, — hanem a jól megérdemelt helyen, itt mindjárt a vezetőcikkekben a város egészséges fekvéséről és ugyancsak egészséges fürdőjéről monduk el egyetmást.

Talán az a csendesen folydogáló „Fekete-ér” maga sem tudja, — amint hogy mi sem igen akarjuk tudni, — milyen nagy kincsét hord magában a lendvaiak számára. Orvosi vélemények hozzájárulásával állítottuk össze ama meggyőződésünket, hogy nagymennyiségben vastartalnu fürdőviznek gyögyérobán bátran versenyre kelhet a külföld bármelyik — fizetett reklám által — nagyhírre vergődött kisebb fürdőjével. Mert a hitünk, hogy ha ez a gyógypaták (és

nyugodt lelkiismerettel nevezhetjük ennek) valahol az Angolhonban volna, leleményes angol fizletemberek kezeiben, akik kitűnően értenek ahhoz, hogy meg a vízből is pénz csináljanak, — nevezetes fürdővé nőné ki magát.

Nem tuzunk, és ha mégis kételkednék valaki a szavainkban, kérdezzen meg egy hozzáértő orvost: vajjon ajánlhat-e a páciensének a mi vastartalnu fürdővizenk-nél jobbat, gyógyhatásban erősebbet, ugy hamarosan.

Ezzel még nem mondtuk azt, hogy nincs a mi fekete-érünkhöz hasonló jó fürdőviz. Dehogy nincs! Van sokkalta jobb is, de azok között, amiket a hokkás doborvés-sel, fizetett újságikkal világhírűnek, non plus ultrának kiált ki a tulajdonos, azok között nagyon kevés. Bünt követ el az orvos, aki a mi vizünk megkerülésével idegen fürdőt ajánl, amikor itthon esetleg ingyen juthatunk ahhoz, amit az idegen fürdőhelyen talán drága pénzért se találunk meg.

Hanem úgy áll a dolog, hogy mi mindentől huzódunk, mindenhez bizalmatlanok vagyunk, ami a magunké. Véréünkben van az a nagyzási hőbort, hogy ami a miénk, az nem lehet jó s inkább a magunk gyarapodása helyett az idegenek zsebeit tömjük.

Ha az a feketeér nem nálunk, hanem Styriában vagy a Tiroiban folya, ugy százával, ezrelvél vándorolnánk gyógy-irt ke-sak 2000 testünkkel oda, de mivel hogy csak

a mienk: sokan az iskolai leckeórákon szerznek csak tudomást patakunk gyógyhatásáról.

Innen ered aztán, hogy nem is próbálkoztunk meg még azzal, hogy idegenforgalmat, reklámot csináljunk vizünk által magunknak. Mig a külföld kiaknázza a leg-hívtányabb pocsolóházhoz is az alkalmat, addig mi elrejtve titokban tartjuk kincsünket.

Igaz, hogy nagy fat moztogtunk meg akkor, mikor a feketeér idegenforgalmáról ábrándozunk, de ha van egy keveske is a kalmár-szellemből bennünk, nem engedjük, hogy amig az osztrak-sógor pocsolóháira a magyar-péNZ garmadával hull, addig a mi tulajdonunk — aminek idáig igaz, nem is volt őszinte szószólója — elveszsen, meg-tenekeljen a névtelenség és ismeretlenség homályában.

Csak energia kellene hozzá, hogy Alsó-lendva fürdővárossá legyen, amely körülmény nemcsak hogy itthon tartaná az idegen fürdőknek szánt vagyonok egyrészt, hanem a külföldről is tekintélyes összeg vissza-származna hozzánk abból, amit mi magya-rok — elég bálgaul — az osztrákok, meg más nemzetiségbeliek sokszor teljesen értéketlen fürdőre költöztünk.

Valami vállalkozó szellemű emberre lenne szükség, aki bérbé venné a vizet, annak medrét kitisztogatná, kiásná, szabályozná mindenitűt s egyes job helye-ken betonizná. Ez a vállalkozó szellemű ember mármot bizonyára egy fürd-

Amikor az apám azt akarta, hogy nősiüljek.

Írta: **Diskai Sándor** (Nagykanizsa.)

Tudják, hogy én nem szeretem a sok szószaporitást, hát csak röviden mondom el: hogyan jártam.

Látják kérem, hogy milyen magasan vannak a füleim? Nohát én egészen fülig szerelmes voltam egy lányba. Anélkül azonban, hogy eszményképemet csak egyszer is láthattam volna. Azt se tudtam: szöke-e vagy barna, vörös-e vagy fekete, szép-e vagy csúnya, egyenes-e vagy görbe, de anyi jó meséltek róta, hogy muszájt szerelmesnek lennem.

Hogy miért muszájt? Mert a papám akarta. Ismerik kérem a papámát? Oh, az én papám egy nagyon pedáns ember, az mindenféle házikellékre nagy gondot fordít. (Ílyen házikelléknek tartja az asszonyt is.) Ha a mamám véletlenül megbetegszik, a papa mindig azzal fenyegetődik, hogy megházasodik még egyszer, mert egy asszony neki kevés.

Történt egyszer, hogy a mamának nagyon megfájdult a szeme. Elmentünk a doktorért, aki elrendelte, hogy a mamának sem varmi, sem főzni nem szabad. Lett erre nagy ijedelem! Én sirtam, hogy éhen vesznék, mert nem lesz aki főz; a papám meg kiabált, hogy ő azt nem téri, hogy a lába-ujjai kikandikáljanak a harisnyából, a kabátgombjait meg nincs, aki felvarrja.

— Itt az ideje, gyerek, hogy asszony után

nézzél, aki megstoppolja a harisnyáimat! — mondta s rögtön kezdett velem komolyan beszélni.

Ismerik kérem a „Rádium” fogpiszkáló-gyárat? Az nekem sógorom. Apám irt is neki, azt meg egy távoli rokon-leányát ajánlotta fel. Hogy vegyem feleségül!

Éppen akkor kevés dolog volt a gazdaságnál, gondoltam, hogy most ráérek megősnölni. Kikéféltam az ünnepi ruhámat, kikötöttem a bajuszomat és elmentem az átlomásra. Apám is velem jött és egész uton azt magyarázta:

— Fiam, csak vevőáz magadra, nehogy bajod essék. És ami a fő, ügyel, hogy nagy nyelve ne legyen a menyasszonyodnak. Hisz láthatod, hogy anyádát sem lehet beszélni, mert ha én csak egy szót is szólok hozzá, ő már egy egész körmondatot kiált felém.

Azután így folytatta:

— Tudod fiam, én, mint az apád, csak a javadat akarom mindenben. Tehát el ne felejtés ezeket az igazmondásokat, amire most tanítalak: 1. Nézzed meg a hozományát, úgy vedd el a lányt; 2. Orizkedjél az asszony-néptől, mert az asszony olyan, mint a krumpli: egyszer főlelek, másszor tézta, néha sütemény is, de mindig csak krumpli. Az asszony is egyszerű anyag, másszor ördög, de mindig csak asszony.

Erre a bölcs kijelentésre apám önelégülten, gyors egymásutánban három csókot cuppantott a homlokomra, réám ada áldását és az utamra eresztett.

Én pedig felültem a vonatra és utaztam az én ismeretlenül is szeretett ideálomhoz.

A vonat gyorsan robobott velem, az idő már féltre járt és én már kezdtem nagyon unni magamat. A kupéban rajtam kívül nem volt egy lélek sem, elhatároztam tehát, hogy aludni fogok. Megkértem a kálauzt, hogy amennyiben Keszthely felé át kell szállnom, Balatonszentgyörgyön kellenem föl, amit ő két szivar ellenében meg is ígért.

Rövid idő múlva elnyomott az álom. Mélyen aludhattam, mert még arra sem ébredék fel, hogy ugyanazon fűlébe egy feltáño szerpségű urból szállt be s odaült az átléless pamlagra.

Egyszerre csak egy nagyot zökkent a vonat, én elvesztettem az egyensúlyt s odaubattam szomszédóm vállára. Felnyitottam a szememet, ő egyszerűben felsikoltott és épen szabaddulni akart tőlem, mikor — nem tudva ellenállni a gyönyöröknek — csókot nyomtam a bal-arcára.

Kiűrt erre a veszedelmem.

— Szemtelen, gyalázatos menyélő! Tudja ki vagyok én? Ugy-e nem? És mégis megcsókolt! És aljasság! Hivom a kálauzt, megállítom a vonatot, jelentés teszek a rendőrségnek, Nem hogyan megtorlantan!

Behaluzdottam a pamlag egyik legmélyebb sarkába és szedve rebegtem:

— Bo... bocsnát! Nem akartam...

— Még hogy nem maga akarta? Talán én akartam? Még hazudik is! Nem szégyenli magát egy gyenge nő védtelenségével visszaélni?

— De!

Utírásgom egy percre elhallgott, ezt az alkalmat felhasználva, bizalmasan kérdém:

— Mondja csak, bájos anyag, tud ön harisnyát stoppolni, meg kabátgombot felvarrni?

házat is építtette, kabinkot állíttana fel s erre alkalmas helyen, a fűrdőház közelében parkot is létesítene. Vagy ami még kisebb anyagi feladattal jár, az a vállalkozó ember részvénytársaság kezeibe adná az ügyet, amiből az idegen nemzetségekkel mindig jobb erőnek bizonyulnák, mint az ifthoniak.

Nem néznék mi akkor, hogy idegen ember kezébe jutott fűrdőnk; nem néznék, hogy idegen ember csapja zsebre a hasznót; megelégednék azzal, hogy ebből a hasznóból a felérés — az idegenforgalom által — a miénk lenne először s hogy eme idegenforgalom által nagy lendületet nyerne a város másodszor.

A kedvező fekvésünk (eltekintve az egyes posványos földterületek, amelyekre elvlegre egy vízlecsapolás nagyon könnyen segíthetne) is arra teremtődött, hogy Alsó-landva valamikor még fűrdő- és üdülihelyül legyen. Egészséges levegőnknek, amit lombos hegyeknek okoznak, no meg modern fűrdőve alakított feketeterünknek — az erre vállalkozó fűrdőtársaság már értené a módját: hogyan kell reklámot csinálni úgy ifthon, mint a külföldön.

És minden elbizakodottság nélkül hiszünk, hogy ezzel a reklámmal akkora forgalmat csinálunk s amny hasznunk lenne, hogy módját ejthetnénk, hogy az idevonzott közönségnek nem volna oka megbánni a pénzt.

Először tíz embernek kellene csak lejönnie hozzánk az ország valamely részéből, hogy már másodszor száz ember kevesse fel fűrdőnkre. És így fokozódna ez évről-évre, évtizedről-évtizedre.

Ha tudtak az idegenek a külföldön semmielőtt is valamit csinálni, miért hagyóknak éppen mi elveszni a magunk meglevő valamijét? Ha képes volt egyik-másik leleményes külföldi a leggyatrább zsisba-uszatot világhírű fűrdőhelyül megtenni, a legszegeyebb hegyoldalt is üdülihelyül emelni: miért ne volnánk képesek a mi gyógyvizünknek hírnevet szerzeni?

De persze, ehhez is az kellene, ami bennünk nagyon parányi részben van meg, az akarat!

- Ah!
- Mert én mondanék valamit. Ugyis feleséget keresek, hát... hát ha már megtörtént a dolog, gondoltam, talán lenne maga feleségem.
- Hahaha!
- Ezt nevéstésnek tartja a kisasszony?
- Hógnye! Hógnye férnye össze egy kávéházi pénztárosnál elvei a harisnyapótlással?
- Ezzel nemde azt akarja mondani, hogy ön kasztor?

Az vagyok, biszéken vallom. Ebben a pillanatban megállt a vonat. A kauluz beköltött: „Nagykanizsa 10 perc!” Josszus Mária, hiszen én Balatonsztyegyőnön kiakartam szállani! Utitársom megnyugtatól, hogy ő is. Nem volt más hátra, megkértem tehát hölgyemet, hogy legyen a vendégem Kanizsán s én méltóképen fogok kárpóttást nyújtani a sókért. Úgy is történt. Két óra elteltével egy vendéglobon voltunk, másik két óra elteltével már alaposan elvontam ázva s négyezer két óra elteltével pedig egy szállodában ébredtem fel.

Jedten körülnéztem, gondolkodtam: vajjon hol lehetek. Hívtam a szobapincért: — Hógyan kerültem ide? — Kocsin, egy hölgy hozatta ide, aki csak rövid idővel ezélt utazott el. Hölgyem tehát itt hagyott. Kértem a pincért, hogy szánitand össze az adósságomat. Jól emlékszem rá, 8 frt 72 krajcárt tett ki a kontó. Csaknem hanyatt-estem. — Hógyan, hát költöttünk itt valamit? — Oh nem, kérem, de az a hölgy öt füveg badacsony vitt el tőlünk azzal a meghagyással, hogy az ur kifizeti.

A sajtó itt minálunk.

Közél félszázéteje, hogy az „Alsólandvai Híradó” tartalomban meggazdagodva, új erőben, friss erőben tárgyalja a heti eseményeket. Ebből az alkalomból kifolyólag úgy illene, hogy mérlegelj csmáljunk félévünk munkálkodásunkról, de nem léven barátai a száraz statisztikáknak, röviden és csupán arról írunk: vajlon a közönség csaldott-e bennünk, vagy megfordítva.

Öt kérjük, hogy nem igértünk, nem csináltunk programot a félszázéte kezdetén. Megjegyeztük azonban, hogy ami kicsi erőnkől telleg, megteszünk mindent a város és közönség érdekében. Hogy megtettük-e, azt fényesen beajzolja az a körülmény, hogy az „Alsólandvai Híradó” ma nemcsak tartalommal bővült, hanem az előfizetőkben is gyarapodott. Azt látjuk tehát e gyarapodásból, hogy a közönség szereti a helyi sajtót, csak megkell találni azt az utat, amely a közönség anyagi áldozatához vezet.

Mert bizony, bármilyen szép és nemes legyen is a vidéki sajtó hitavása, úgy mint mindenben, neki is egyedül találni a olvasók áldozatkészsége. Ennekim nem feltétlenül s ha valami, úgy a vidéki sajtó éppen rá van szorítva a nagyközönség rokonszenvére. Köszönet tehát érte azoknak, akik ezt megbírják érteni és köszönet azoknak, akik feltudják fogni, hogy minél hathatósabban jön ez az áldozat, annál többet nyújthatunk mi az adott pénzért.

Egy szóval: az anyagi támogatásunk ha nem is volt valami fényes, de egyelőre kielégítő. Hanem, hanem az erkölcsi!... Talán erről legjobb volna nem is szólni, nehogy valakit megbántunk!

Kerüljük ki tehát a személyeskedést és folytassuk ott, hogy a közönség, amikor megveszi a lapot, meg nem télt elegendő a kötelességének. Az anyagi áldozat nem feltétlenül az erkölcsi támogatást, és ez nem szabad elfelejteni.

Ci az az erkölcsi támogatás? Az kérem, segítene olvasóink bennünkben a munkában segítenek, velünk dolgoznak, velünk terveznek és velünk építenek. Ezt pedig nem kaptuk meg a mi közönséginktől. Munkatársaink, akik dolgozataikkal felkeresik lapunkat, egytől-egyét idegenből kerülnek ki, míg Alsólandván egyetlen ember sincsen, aki öszinte szándékkal valaha is könnyíteni akart volna rájuk. Ami azt bizonyítja, hogy Alsólandván ha volt is, kihalt az irodalmi élet, nincsen irodalmi élet.

Hát bizony ez nagyon szomorú jelenség. Hol van az a fiatalság, aki szerelemtől gyuladó szívvel rémbeke szedi érzelmét? Hol van az a fiatalság, aki az írót babérokra vágják, és végül hol van az a fiatalság, aki gondolatáival ki mer

Mérgemeny a guta keringetett. Megvagyok tehát csalva, bevagok csapva. Ez szörnyűség! Fizetni akartam, de nem volt meg a pénzem. Szomoruan konstátálam, hogy hölgyem azt is elvitte. Elvitte magával az órámat is, a mely nem járt; a zálogcédlőmat, amely lejár; a tárcám, amely tele volt, és a szívemet, amely még tires volt...

Komstál ott álltam egy krajcár pénz nélkül, a komstál sem tudtam kifizetni. Apám azzal pedig bizonyára várta a hírt tőlem, hogy mikor lesz az eljegyzés.

Egyszerre csak megkapja a sűrőnyómet, de nem Gyepőkajánról, hanem Kanizsáról, amely így szól: „Küldjé pénz, de nagyot; hotelbe” hitelbe vágok!”

Azóta békén hagy az apám. Nem biztat, hogy nőstíjék, csupán azt hajtogatja mindig: — Egyszer anygal, másszor ördög, de mindig csak asszony!

Gondolatok.

Nagyon szeretjük a hibákat és gyöngeségeket, de csak másban. Sors épen a réánk legfontosabb fízli a legnagyobb iróniát: a szétszéleség. Ha már nek azók, akik már voltak. A női szépség egy olyan nyomtalannal eltűnő tőke, amit alkalomatlanul kell felhasználni. Az élv és meggyőződés a modern embernek, írónak, tudósnak két életlenes dolog. Nagyon kevés ember tudna arra a kérdésre felelni, hogy hát miért is él? Szemes Pál.

állani a nagyközönség kritikájá elé? Nincs, és ha van is, nekünk egyetlen egy sincsen!

Más hasonmagságot városokban, mint Sümeg és Tapolca, a hatáldalas lapok is szükönek bizonyulnak a sok munkatársú dolgozóitahoz. Irigyejük öket innen is, akik ezt nélkülözni vagyunk kenyetlenek.

Más városokban legalább a városi ügyeket szabadon tárgyalhatja a helyi sajtó. A városihoz, előjárásági közgyűlés megülvájából jut egy példány a szerkesztőnek is, mert elvlegre nem érdeketlen, ha a szerkesztő, illetőleg a sajtó révén tudomást vehet a közönség arról, hogy miket és hógyan intéznek el a városában?

Más városokban a szolgabíróság, a különböző hatóságok jegyzőkönyvei nyitva állanak a helyi sajtó előtt; a bíróságok leadják a lap számára az érdekesbe, nagyobb eseményeket, míg nálunk... nálunk ez egészen másképp van! A városi ügyekről csak hetek múlva értesülhetünk, a bíróságok érdekesbe tárgyalásait csak a harmadik ember szájjából hallhatjuk s elég gyakran, nemelyik érdektől dolgokról csak a szomszédlapok utján értesülünk.

Más városokban az egyesületek közgyűlése meghívják a helyi sajtó embereit is, akik csak így képesek az egylet beletéréről informálni az olvasóközönséget.

Más városokban az esteleken, mulatságokon, társasosgyűveteleken ott találjuk a sajtó képviselőit, nálunk... nálunk bár a mulatságok referá-ejű megívájaja minden ember, de kevésnek jut eszébe, hogy a szerkesztő csak akkor írhat a mulatságról, ha jelen van és ha nincsen jelen, csak azért nem ír, mert a rendezőség tve-e d e s b ő i e f e l e j t e t t e m e g h í v n i.

Szóval most, közél félszázéte után vagyunk kenyetlenek konstátim, hogy a közönség nagyon nemzeten tudja beelőni magát az erkölcsi áldozat kasszégbe. Pedig ha tudná, milyen fáradsággal vagyunk képesek nem direkt, hanem indirekte beszerezni az adatokat valamely közérdeki dolgokról! De higyük, hogy ezután másképp lesz. Adja Isten!...

Egyről-másról.

— Törlítutában. —

A kanizsai földműködások egyesületét, mint legújabbat értesülünk, a belügyminiszter meghagyásából feloszlatta a rendörkapitány. Elszedték az egyesület pénzt, könyveit s miután nem tudtak rájuk bizonyítani semmi törvénybe ütözök cselekedtet, azzal fizették ki a zugolódo parasztnépet, hogy ez a század olyan század, melyben öngyöl ül a — gyülekezés szabadság.

Bármennyire is elsenégye legyünk a szociálista tulkapásoknak, mégis bizonyos rosszalással vesztünk tudomást a gyülekek tömeges betitására, a munkéségelekek jogtalan feloszlásáról. Mert ez nemcsak hogy nem gátolja meg a szociálistium terjedését, de egyenesen belkergeti az embereket a mindenre kész elkeseredésbe.

Azoknak a tiszzer be- és kitiltott egyleteknek a tagjai nagyon jól érik a módját, hogy mindana keserűséget, amit a „munkás-barát” belügyminiszter a szakegyetek feloszlásával nekik okoz, — a szakegyetek helyett alakuló szabad-szervezetek duplán, kamatosító visszafizessék az országunk. Amig a szakegyetekben, alapszabályok pontjai közé szorítva ágitálnak a szociálisták, addig nincs baj; de mihielyt elvezik tőlük az egyesülési szabadságukat s az alapszabály-nélküli szabad-szervezetekbe kényszerítik öket: az a kész veszedelmét jelenti. Számolnák-e ezzel az urak?

Jó lesz tehát megülvájelnem, jól megmondni a dolgát. Még midelőtt várható általános munkás-beszűrésnek rá nem mérjük erre a szerencsétlen országra a legretentesebb csapást!

Valóban dicséretet érdemel az az áldozatkészség, ami az építendő Csány-szobor ügyé körül néhány hét óta tapasztalható. Az eszmegyependítője, Borbély Gyuri bátyám, ott fónn Zalaegerszegem leg találya helyét a boldogságtól. Högysime, mikor teljesülése megy az álma, a vágya s a nagy martyr emlékéért öbntörtön alakja teszi örökké maradódná a késői utókra számára. Megkérdeztük Gyuri-bátyánkat, hogy hova megy az idek iskolai vakációban kiphíneni egész évét fáradaimat. És tudják mit felelt? Azt, hogy öneki nem szabad adni pihenni, míg a nagy Csány szobra el nem készül. Uram, ha az igazi

kuruc-lelkésedést megakrjú tanulni, menjünk ehhez a szinmagyar-emberhez, ő megint!

A gazemberegre kitűnően edzett cigányaink — mint a mult hetek büntügyi statisztikái mutatják — valóságos rekordot értek el a legfurfangosabb rablások terein. Miközötti terüket legujabban az állomási épületekre terjesztették ki s míg az állomás vasúti szemelvetéig vigán horogya, addig a mi dunántúli cigányaink meg vigabban kijárlják a feje alól a vankósi is. Rajtuk ímni, természetesen nem lehet, mert a cigány furfangos észével kifog husz csendőrlaktanya legénységét együttvéve. — Mint lapunk más helyén olvasható, újabbban a komáromvári állomást fosztották ki. A főnökség jelentése erre ezúttal is megindul a nyomozás, de hasztalan. — Itt a dunántúli, rövid időn belül ez már a huszadik eset s előrelátáhatón nem is ez lesz az utolsó.

... És ismét megindul a mozgalom, hogy a cigányoktól elszusszenek a puréék!... És ez eszmét ismét nem fogja a tett követni!...

Háboru a végleteig.

Már igen rég nem voltak Zalában annyira elfajlva a munkásviszonyok, mint a jelen évben. Sztrájkok, bérmozgalmak, kizárások, jogosak és kevesebbek jogosak fordultak elő eddig is, de eddig mindkét harcoló fél — a munkásság is, meg a munkaadó is — megértették azt a mérsékletet, amely azt diktálta, hogy egyik fél se követeljen lehetetlen szolgálatot a másiktól. Eddigelő az volt az elv, hogy a munka a tökével egyenértékű. A közelmúltban azonban nyakra-főre törték ki olyan mozgalmak, amelyek teljesítetlen követeléseket hajnalnak, amelyekben úgy a munkás, mint a munkaadó elakarja ismertetni magát hatalmi nézőnyek. Hatalmi kérdések körül forog ma a világot.

A munkaadó természetesen és jogos álláspontja az, hogy a munka fölötti rendelkezési jogot nem engedni elvitatni, és ezzel szemben állanak a szervezettek mindenkéül fölötti prepotens kivánságai: 1) hogy a munkás határozassa meg, kit fogadhat föl a gazda, 2) hogy a bizalmi-ferfiák beszélőhosszának a munkaadó rendelkezésébe.

Egyik fél sem enged. A harc máhoinap a véksőgök fajul. Pedig mennyivel szebb, többször lenni az egymás ellen nyakra-főre harcoló két egyeztetés. Mert akár jobbra, akár balra dől el ez az áldatlan küzdelem, annak az árát a közönség adja meg. Közvetve talán maguk a munkások is. A sok munkásmozgalom hő egyik, hól a másik iparág életműködését, fejlődését akasztja meg. A vetések állásáról érkező eszmioritói hírekhez hozzájárul még az ipari életnek a mesterséges uton való előltojása is; hozzájárul a piacokon dühöngő drágaság, a nehéz adóteher, úgy hogy máhoinap egyáltalán nem lehet megélni. A kenyér drágul, az ipari termékek drágulnak. Az életfeltételek egyre nehezebbek lesznek. Maga a munkásság is megerzi ennek hatását, amit ugyanis élér a munkárák emelkedésében, azt elvezetli a növekvő drágaság folyóján. És azok, akik távol állanak a küzdő felektől mindgyökétől, azok csupán azt konstatahthaják, hogy akár a munkásnak, akár a munkaadónak van igazsága, — a teher ismét az ő válláikra hull. A bérmeletést épp úgy ő fizetik meg, mint a hatalmi kérdések árát.

És a vigasztalásuk? Az nagyon kevés. Mindössze annyi: C'est le guerre!

HIREK.

— **Személyi hír.** Réger Desző szombathelyi kulturműrök hétfőn vasárnapra érkezett s két nappi int tartózkodás után szerdán utazott el Alsó-lendvárról.

— **Az megyei főorvos kintteteése.** A király ér. Háy István zalamegyei írszi főorvosnak, a közegészségügy terein szerzett érdemeiért a királyi tanácsosa címet díjmentesen adományozta. A népszerű főorvos kintteteésének híret megveszerte örömmel fogadják.

— **Egy zeneköltő halála.** A magyar szellemi élet egy kiváló tehetségtől munkással lett szegényebb, a mult héten. Tóth Lajos, a magyar nemzeti zeneköltő tanára halt meg. Tóth Lajos Istentől megaldott zeneköltő volt, ő írta a „Nappal és éjtel” című nagy balettet is, mely huszonnégy-romszor került színe az Operában. Évesekkel ez-

dőlőt gyilkos kör, tudóvesz támadta meg, ekkor a fővárosból a zalai Csabrendekre, majd Sümegre költözött. Azóta Sümegen élt a tehetséges ember, míg a mult héten a halál kivette kezéből a lantot. Harminchét éves volt.

— **Üjmise.** Tóma Imre, városunk szülötte, az esztergomi szómártomány növendéke — áldozára való felszenteléseknek alkalmából — e hó 30-án deléltől fél 10 órakor a helybeli rom.kath. templomban újmisét mond.

— **Főispánunk a tanügy iránt.** Gróf Bathányi Pál vármegyei főispánja szakomban, dr. Ruzsicska Kálmán tanfelügyelő, Zalka Henrik gondnoknagyi elnök és Kolbenschlag Béla főbíró kíséretében meglátogatta a strídi állami elemi népiskolát. Népszéri főispánunk és kísérete érdeklődéssel hallgatta meg a tanórát menetét s úgy az osztályok vezetését, mint a muraközi horvát-ajgy gyermekeknek a magyar nyelvből tanusított haladása felett legnagyobb meglepődéseiket fejezték ki. A főispán és kísérete a muraszendrői állomásról delután 5 óra 12 perckor Alsólendvárral kerestül visszautazott Zalaegerszre.

— **Egy szép leányt temettek...** „Az öregeknek meg kell halni, a fiatalok meghalhatnak,” ezt tartják egy nagyon régi közmondás, és nagyon igaz közmondás. De vajlon megveszsalja-e az örekgizárást csak nemleges a bánatos szülőt, akinek legdrágább kincsét, egyetlen gyermekét ragadja el élete tavaszán a kérlelhetetlen halál, az a rideg desztopa?... Megnyugszik-e az Ur akaratában, mikor attól kell válnia, aki neki mindenminden boldogsága, reményeje volt?... Enyhül-e a fájdalom a hit balszámától, mikor gondosan nevelt bányavány szakiájék el tőle egy örök életré?... — A hit, a bizodalom nem győjtja be teljesen a sebeket, csak időlegesen bebezsigli. Nem csitítja el végképpen a fájdalmakat, de újra és újra felszaggatja a sajtó sebeket. Az anyai szeretetnek hibaválya, de az anyai boldogtalanságnak sines. Hibaválya ott a vigasztalás — a boldogtalanság a szeretet gyermek elvesztése felett egy egész világ rombadőlését határos...

Szivetűen, szomoruan kontogtak a harangok szerdán delután. Siró-rívő hangjuk beleregett a meleg nyári légbe, megeredtek az emberek könyvei, sirt meg az ég is... Egy fiatal, alig 20 tavasztól élnyét temettek, a szépséges Tégl Elát. Betegen, ösztörréve, a sok tanulástól megviselt idegekkel jól haza egy esztendővel ezélt Kecskemérről, ahol a tanárnöki képezédt végezte. Azota egy járt-kezt közöttünk, mint az árnyék; arcának rózsái nap-nap után tűntek, az utolsó hetekben pedig sajálatosan meggyötört váza volt az egykori szépségek. A legodosabban anyai apólas nem használt beteg lelkének, magpénen, hogy amélyben fekvő részék feltűnésének s az egész uti ezután akár aszalt, akár kőrükollaltat vonasson be. Eme munkálatok költségeinek fedezésére amoriázókis kölcsönt vegyen fel a város és e kölcsön visszafizethetése végett 20 éves kövzetvám-szedési jog kéreppen a miniszteriumtól.

— **Az asztalosok kérdése a képviselőtestület előtt.** Alsórendva nagyközösg képviselőtestület csütörtökön delután — a fúta kövzete tárgyában — állést tartott. A régóta vajudó ügyben, amelynek megvalósítása mintegy áldás lenne városunkra nézve, K. Hájós Mihály városi képviselő a következő célszerű indítványt tette:

Toplak János vasúti-utcai házáttól kezdve egészen Huszvárra közösg határáig a gyalog-és kocsiút szabályozottak olyképpen, hogy amélyben fekvő részék feltűnésének s az egész uti ezután akár aszalt, akár kőrükollaltat vonasson be. Eme munkálatok költségeinek fedezésére amoriázókis kölcsönt vegyen fel a város és e kölcsön visszafizethetése végett 20 éves kövzetvám-szedési jog kéreppen a miniszteriumtól.

— **Indítvány hosszas eszmecseré után elvben elfogadta a képviselőtestület.** Hogy pediglen a dolog reális alapon nyugodjék és hogy abban érdemlegesen lehessen határozni, szükségesnek tartotta a képviselőtestület egy bizottság kiküldetését, aki úgy az építés költségeire, mint annak fenntartási költségeire, valamint a forgalom nagyságára és ezzel kapcsolatosan annak jövedelmességére nézve egy biztos adatokból álló olyan világos jelentést terjeszsen elő, amelyből a képviselőtestület biztos tájékozást lásson arra, hogy a munkálatok a közösg megterhelhetése nélkül keresztül vihetoék-e, vagy sem. — A bizottságba a következők v. képviselőket választottak be: Hájós Mihály, Bobay Géza, Toplak János, Isoó Ferenc

és Mörényi Ferenc. Érthető kíváncsisággal járjuk e bizottság jelentését.

— **Tanítók öröme.** A vallás-és közoktatásügyi miniszterium erősen dolgozik, hogy a magyar néptanítók kar julius hó 1-ére az új törvényekben biztosított fizetési többletthez hozzájáruljon. A jövő hónap elsejéig valószínűleg az összes államjegyző, illetve fizetési-küldetésre jogosult nem állami tanítók megakrjú illetményük kintálására a hivatalos értesítést s remélhető az is, hogy az új törvényben megállapított záros határidő legelőb hónapjaiban intercedni fognak az összes iskolafenntartó hatóságok arra nézve, hogy a törvényben biztosított javadalmaszt minden tanító részére biztosítsák, vagy esetleg államsegélyekkel kérjék.

— **Gyászír.** Kollay Jeromos botornyai plébános 87 éves korában elhunyt. Legöregebb papja volt a Muraköznek.

— **Az ernyőgyár építkezése** szépen halad idáig. A mult héten azonban kénytelenek voltak a munkások abbahagyni a munkát, amennyiben nem tudtak elegendő építőanyagot kapni. Mász vírre szerint az építőmunkások a közöttük és a munkaadó közötti bírói differenciák miatt szüntették be a munkát, de mint maguk meggyőződünk róla, a beszünetéssel semmiféle zsoldos mozgalom sines összefüggésben, csupán a téglaárnyai megszerletete arra a kóntéveszlett, hogy pár napra abbahagják az építést. Mindenestre örvendetes jelenség az, hogy Alsórendva egy idő óta olyan rohamosan építkezik, hogy a két téglagyárral sem képes a várost elegendő építőanyagot ellátni.

— **Tánctalárság Bakán.** A „Zalabaksa-Pörözombat és Vidéke Temekészi Egylet” felszerelés beszerzése június 23-én, szombaton Zalabakán, Antalics József vendéglőjében nyári tánctalárságot rendez. Beléptidj 1 ór, család-jegyet 1 kor. 60 fillér. Kezdeté delután 5 korok. Felülvezéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak.

— **Nem mezőváros, hanem nagyközösg.** Utóljára 1905. év április 16-án, tehát huszonnégy hónappal ezéltől figyelmeztettük rá az előjáróságot, hogy a Kiszai-és Vasuti-utcák végén, meg a hosszfaluin uton elhelyezett közegtáblán az „Alsó-lendva mezőváros” helyett az „Alsó-lendva mezőváros” felirat dicsérel. Ez a huszonnégy hónap, vagyis hétszázkilencven nap éppen elég idő legett volna arra, hogy utána nézzen az előjáróság, hogy sem 1905-ben, sem a jelen 1907-ben nem volt, illetoleg nincsenek mezővárosok, hanem igenis, vannak nagyközösgök. De az előjáróság a tulhosszó idő dacára nem nézett utána, eszerint tehát még mindig a „mezőváros” felirat étkelenkedik a piroshékördre pingált póznákon. Hát kérem, ez nincsen rendjén! Vagy legytünk nagyközösg, vagy legytünk mezőváros, de egyszeresen mindakét megártana. Cseleky költséggel álléhet festetni azokat a táblákat és akkor nem foghatja ránk senki, hogy széles Zalamegyében „m nagyközösg az egyedültek, akik a „város”-házában „nagyközösg”; az utcavégeken pedig „mezőváros”-vagyunk.

— **A Körmend-muraszombati vasut megnyitása.** A Körmend-muraszombati vasut megnyitása, illetve a mitánrendjéi bejárás, mint értesülünk, e hó 25-én lesz, míg a forgalommal való átadás másnap, vagy legkésőbb 27-én történik meg.

— **Hirdető táblák.** A „Sümeg és Vidéke” írja a következőket:

„A hét folyamán az előjáróság kifüggesztette a hirdető táblákat, 12 darabot. Ezzel vége szakad a falak elcsúfításának. A képviselőtestület szabályot alkot a táblák használatára végett.”

Ézt a példát nekünk is jó volna követni! Nemde?

— **Lopás.** Piei István gancsai lakos zárlat-szobájába Nemes Klára ottani lakó behatolt a székony feltesztése után 70 koronát elloptott. Feljelentették.

— **Csavargó cigányok.** Mióta a Dunántulon napirendre vannak a fosztogatók, rablások, melyeket minden valószínűséggel szentkor cigányok követnek el, azóta rá jár a rud Farao nyugtalan vértü vadakára. Kakastollas rémük, a Devlánál is hatalmasabb csendőrség ott ú közölték szét, ahol éppen értek. Nincs maradásuk sehol, mert ahol meglepésnek, jaj ott a nyugalomnak. Merész, minderre elszánt nép ez, se hatalmat, se törvényt nem ismer el. — Az alsó-

lendvái csendőrség e héten egész raj füstös moré, dandé és purdét teleített be a laktanyára. Valahol Bódeháza és a Gorical major között szedték össze őket. Természetesen csavarogtak s bizonyára valami új stílusú törték a fejüket. Csendőrségünk a laktanyán vallatóra fejté őket, de mivel azok megesküdtek az egy elő Dévlára, hogy tiszta a lelkiismeretük, csupán csavargásért szabtak ki rájuk 3 napot.

— **Az előjárások figyelmébe!** A futca legfogalmasabb pontján, a Freyer-féle házról a Tyaovicsok nyári levegőbe nem tudják hova börtönöztenek undok báz vegyél. Ne hányuk mi az a csevegő, de sejtjük, hogy valamelyik gondatlan háztulajdonos a pöcegödör ürületét bizonyára az utcai kanálisa eresztí ki s így megfertőzi a levegőt. Jó lenne talán, ha az előjárások végére járna ezen az utstehen az egyes házakban s ha tényleg akad olyan háziúrra, aki a maga hasznát feléje helyezi a közönség egészségeségének, részeseje a jól megérdemelt büntetésben.

— **Vasuti rablás.** Komárvárosi tudósítók írja: A déli vasut iteni állomáson vakmerő rablást követtek el ismeretlen tettesek egyik éjjele. A pályatestnél az ott egyelőre csak ólomplombával lezárt vasuti teherszekerek feltörték a szekerek nagymennyiségű és értékes ruhaneműket, burtorok ellopottak. Olyan zajtalanul dolgoztak a tettesek, hogy az állomás személyezete közül senki sem vette észre őket. Csak reggel fél látták a feltört vagonokat s azonnal jelentést tett a főnökség a csendőrségnek. A csendőrség azonnal szelsőről nyomozást indított a vakmerő rablás ügyében s ki is derítették, hogy azt feltétlen a vidéken tartózkodó kóbor cigányok követték el. Midőn azonban ezek gyanút fogtak, hogy a rejtgett kakaóslakók szimatolnak a sátrák körül, elszapokáltak és egyik-egyikre nyomtalanul el-tűntek a vidékről. Pár hónapon belül ez már a második rablási esete a komárvárosi állomáson.

— **Cselédek Eldorádója.** E cím alatt a „Nagykanizsa” c. napilapban azt olvassuk, hogy az ottani házi-cselédek bejelentéseit figyelve, hogy hogy szociális alapon szervezkedni fognak s e célból szakgyűlést alakítanak. Valószínűleg árszabályt is szerkesztenek a rántás-keverésre, meg a burgonya-hámozásra...

— **A leggyorsabb posta.** A magyar posta gyorsasága és pontossága tudvalevőleg elismert az egész kontinensen. Megtörténik azonban, hogy akár a postahivatok, akár az alkalmazott személyzet tevésségéből vagy hanyagságából ez a gyorsaság és pontosság visszatéül sül el s tudnánk esetet, amikor egy 8 estendővel ezelőtt Bécsben feladott levelet csak néhány hónapja, hogy megkapott a címzett fél. Nem utolsó dolog az a pontosság sem, ami egyik helybeli kereskedő leveleivel történt. Címére meg május hó 23-án Szegeden feladott egy levelet, az a levél 25-én (a pecsétek szerint) ide is ért, ugyanazon napon levelezési-differenciák miatt meg lett portóvá és kerék 23 nap alatt, vagyis június 18-án kézbesítette a helybeli postahivat. Ha nem a leggyorsabb posta ez a miénk a világon, akkor Zebulon legyen a nevünk!

— **A pálinka halottja.** Nagy István 60 éves zalapáki gazda ittas állapotban már háromszor felakasztotta magát, de mindig még idejében levágták. F. hó 18-án negyedszer is megtette ugyanazt. Az öngyilkosság reggel 8 óra tájban történt. Nagy István már kora reggel teleítta magát pálinkával, azután bement az istállóba, hogy léfekszik. Hozzáértőzői pár perc múlva keresték, de akkor már ott függött egy szögön meghalva. Az öngyilkos egykor jómódú gazdámber volt, de ivászenvedélye a nyomorba, majd pedig a halálba juttatta.

— **Leégett vízi-malom.** Pénteken éjjel 12 órakor Vinis Márton, Balazsics Iván és Balazsics Márton deklezsin lakosoknak a Murán levő közös vízi-malmuk kigyulladt és 2000 kor. értékben leégett. Biztosítva nem volt. A tűz onnan eredt, hogy aznap kukoricát őrlötek s az amugy is könnyen gyúlékony kukorica-tusa tűzet fogott a kő alatt.

— **A szemétkihordás.** Sok oldalról kapjuk a panaszokat, hogy a házamat kihordása képtelen nagy hanyagsággal járnak el. Számos udvarból heteken, sőt hónapokon át nem szállítják el a szemetet. Főlélegesen hosszasan magyarázatni, hogy mennyire visszás állapot ez. Először is az

általános közegészségi érdek szenved általa, mert az udvarokban heverő szemét a levegőt rontja, fertőzti. A közvetlen érdekeltek névze pedig vasvárosi csapás, ha az udvarukban ott bűzik, rothad a szemét. A szemétkihordás hanyag kezelése tehát fontos közérdeke ittökik és sürgősen felhívjuk a hatóságot, a jelzett baj orvoslása iránt.

— **Nincs többé uborka-szezon.** Ezt jól tudja minden művelt újságolvasó és méltán vitárolgó elmaradott embernek iteli azt, aki a nyári hónapokra beszűntet az előfizetést, mert -nyáron nem történik semmi”. Sőt! A Pesti Hírlapnál pedig, mely télen-nyáron a legelőbb, legártalmasabb és éppen azért a legkedveltebb lap, már csak azért is üdös a nyárra is előfizetni, mert csak az állandó előfizetői kapják meg teljesen ingyen a lap karácsonyi ajándékát, a Pesti Hírlap nagy képes naptárát az 1908-ik estendőre. A „Naptár” ezuttal is bő, mulattató és közházzu tartalommal fog megjelenni és temérdek jól disziti. A Pesti Hírlap az új félévet eredeti regényével kezdi; munkatársai — csupa jóevű, kipróbált hírlapírók — cikkek, tárcák, karcolatok jószágáról s a közkedvelt állandó rovatok gazdagságával gondoskodnak. De hiszen nem kel már a Pesti Hírlapot bemutatni; jó ismerőse a magyar olvasóközönség legszélesebb rétegeinek, szívesen látott mindennapi vendége a múlt magyar társadalom urainak és hölgyeinek. Csak épen a félév alkalmából kívántuk a mi közönségünk figyelmét is felhívni az előfizetés megújítására, mert nincs többé uborka-szezon. A Pesti Hírlap előfizetési ára negyedévre 7 korona; egy óra 2 kor. 40 fill. Kiadóhivatala, hova a pénzt legelőbbér meg postautalványval megküldeni: Budapest, V., Váci-körút 78.

Szerkesztői üzenetek.

Diskái. Aposz fűléssel lehetett csak leközlöni. A régi értelemben megintbottait volna közönségünk. Masor a sikamos részletek inkább csak maradjanak a tollban. Szívesen látom dolgoztatni bármikor.
Szemes Pál. Levelemre válaszst kerek.

Fr. Kaiser-féle

Bregenz vorarlbergi köhöges elleni kukorkák,

kaphtók allurott gyógyszerártában. Ki ezen köhöges elleni kukorkákat figyelembe nem veszi, vétkézik saját egészsége ellen. — Kaiser-féle

„Mell-Caramella“ kukorkák fenyővel, orvosiilag kipróbált és ajánlott szer a köhöges, hurut és gége-rekedtség ellen. 4512 drb köszönőbizonyítványokkal igazolja ezen szer hathatóságát ezen kitűnő gyógyhatású kukorkáknak csomagja 20 fillér.

Kaphtó: Füss F. Nándor gyógyszer-tárában Alsólendván.

Pallas Lexikon eladó.

KEL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

Mindenkor kaphtók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnél **Alsólendván.**

Nyomatott Balkányi Ernő gyorssajtóján Alsólendván.

Ajánlható cézgek Alsólendván.

(Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.)

BLAU SANDOR vasúti vendéglőjének kethelyesége minden vasár-és ünneppan delutánján elsőrendű cigányzene.

WORTMAN BENŐ rófos és divatterkeskedő.

FARAGO ISTVAN fodrász.

HORVATH LAJOS fodrász. Illatszerek raktára.

BÁDER HERMAN cipész.

SCHWARCZ KAROLY bórkereskedő.

TÖRÖK SANDOR cipész és bórkereskedő.

ÁG ISTVAN vendéglős, Hosszufalu.

MAYER ODÓN rófos és ékszerész. Nagy raktár órna-észüst árúban.

WALTERSDORFER HENRIK mészáros és herkoesi-tulajdonos.

BECK MIKSA süteője.

POLLAK LAZÁR nygveskereskedő.

HEGEDICS ISTVAN eszizmadia.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

REVEZS SAMU központi kavés.

Özv. TUSKE FERENCZNE vendéglős.

MANDELBAUM MÓR rófos és divatúru kereskedő.

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, gyűzlenes norinberg-, üveg-és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületfa-és szénraktár.

REICHENFELD SANDOR herkoesi-tulajdonos. Idei Mautner-féle magvak FREYER LIPOT kereskedésben kaphtók.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendű férfi-zsabó.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész-és cement-raktára és cementúru készítése.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

GAZDAG FERENCZ vendéglője a „Cispókész” Hosszufaluban.

NEUBAUER ANDRÁS Korona vendéglős.

Tisztán kezelt tej, mely állandó vevőknek ház- hoz szállítatik, kaphtó: IVÁNICZ JÓZSEFNÉL.

Képes

levelező-lapok

a legnagyobb választékban kaphtók
Balkányi Ernő könyv-és papir-kereskedésében.

KEIL-féle viasz-kenős kemény padló számára.

KEIL-féle fehér „Glasur“-fénymáz 90 fillér.

KEIL-féle arany-fénymáz képkerceteknek 40 fill.

KEIL-féle szalmakalap-festék minden szinben.